

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2005

Utgiven i Helsingfors den 29 december 2005

Nr 1112—1120

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1112	Lag om ändring av lagen om befrielse från arbetsgivares socialskyddsavgift i vissa kommuner 2003—2005	5037
1113	Lag om ändring av sjukförsäkringslagen	5039
1114	Lag om ändring av lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift	5051
1115	Lag om ändring av inkomstskattelagen	5054
1116	Lag om upphävande av lagen om storleken av den försäkrades sjukförsäkringspremie, arbetsgivares sjukförsäkringsavgift och arbetsgivares folkpensionsavgift	5056
1117	Lag om ändring av 14 § i lagen om företagshälsovård	5057
1118	Lag om ändring av 66 § i lagen om Folkpensionsanstaltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningförmåner	5058
1119	Lag om ändring av 7 § i lagen om pension för arbetstagare	5059
1120	Statsrådets förordning om justering av de maximibelopp för plikt som avses i lagen om kollektivavtal	5060

Nr 1112

Lag

om ändring av lagen om befrielse från arbetsgivares socialskyddsavgift i vissa kommuner 2003—2005

Given i Helsingfors den 22 december 2005

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 20 december 2002 om befrielse från arbetsgivares socialskyddsavgift i vissa kommuner 2003—2005 (1200/2002) lagens rubrik, 1 §, 4 § 2 mom. samt 17 § 1 och 2 mom. som följer:

Lag

om befrielse från arbetsgivares socialskyddsavgift i vissa kommuner 2003—2009

1 §

Utan hinder av vad som i lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963) bestäms om skyldigheten att betala arbetsgivares socialskyddsavgift får en privat arbetsgivare, ett statligt affärsverk som avses i lagen om statliga affärsverk (1185/2002), en kommun som nämns i 3 §, en samkommun som finns i någon av de nämnda kommunerna och ett kommunalt affärsverk i någon av de nämnda kommunerna, den evangelisk-lutherska kyrkan, dess församlingar och kyrkliga

samfälligheter samt det ortodoxa kyrkosamfundet och dess församlingar under de förutsättningar som anges i denna lag befrielse från skyldigheten att betala arbetsgivares socialskyddsavgift (avgiftsbefrielse).

4 §

Beloppet av avgiftsbefrielseavdrag som en arbetsgivare med stöd av denna lag och lagen om befrielse från arbetsgivares socialskyddsavgift i landskapet Kajana 2005—2009

RP 170/2005
FvUB 22/2005
RSv 172/2005

187—2005

895002

(1094/2004) gör för den socialskyddsavgift som fastställs för respektive lönebetalningsår får inte överskrida 30 000 euro.

17 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003 och gäller till och med den 31 december 2009.

Denna lag tillämpas på arbetsgivares socialskyddsavgift som fastställs på basis av löner som betalas 2003—2009. Avgiftsbefrielsen gäller första gången den socialskyddsavgift som fastställs på basis av de utbetalda

lönerna i januari 2003 och som skall betalas i februari 2003 och sista gången den socialskyddsavgift som fastställs på basis av de utbetalda lönerna i december 2009 och som skall betalas i januari 2010.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006. Lagen tillämpas första gången på den socialskyddsavgift som fastställs på basis av de utbetalda lönerna i januari 2006 och som skall betalas i februari 2006.

Helsingfors den 22 december 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Region- och kommunminister *Hannes Manninen*

Nr 1113

L a g**om ändring av sjukförsäkringslagen**

Given i Helsingfors den 22 december 2005

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i sjukförsäkringslagen av den 21 december 2004 (1224/2004) 19 kap. 7 § 3 mom.,
ändras 11 kap. 2 §, 13 kap. 2 och 5 § samt 6 § 4 mom., 18 kap. och i 19 kap. 7 § rubriken
 samt 1 mom., av dem 18 kap. sådant det lyder delvis ändrat i lag 155/2005, samt
fogas till 8 kap. en ny 10 §, till 19 kap. 3 § ett nytt 2 mom. och till 20 kap. en ny 6 §,
 som följer:

8 kap.

Sjukdagpenning

10 §

*Rätt för företagare till sjukdagpenning för
självrisktiden*

Utan hinder av 7 § 1 mom. skall till en försäkrad som vid arbetsförmågans inträde har en gällande försäkring för pensionsskydd enligt lagen om pension för företagare, som ersättning för självrisktiden betalas sjukdagpenning för tiden som arbetsförmögen med undantag av den dag då arbetsförmögan inträdde och tre vardagar näst efter den till utgången av självrisktiden enligt 7 § 1 mom.

Sjukdagpenning enligt 1 mom. fastställs utifrån arbetsinkomst enligt lagen om pension för företagare så som föreskrivs i 11 kap. 3 eller 4 §. Om sjukdagpenningen fastställs enligt 11 kap. 4 § 1 mom., skall den försäkrades tillförlitligt utredda arbetsinkomst enligt lagen om pension för företagare jämföras med den försäkrades inkomst enligt lagen om pension för företagare som konstaterats vid beskattningen.

Sjukdagpenning som betalas till en företagare som ersättning för självrisktiden räknas inte in i maximitiden för sjukdagpenning enligt 8 § och på sjukdagpenningen tillämpas inte 7 kap. 4 §, 8 kap. 7 § 2 mom. eller 15 kap. 10 §.

På sjukdagpenning som betalas till en företagare med stöd av 1 mom. tillämpas vad som någon annanstans i denna lag föreskrivs om sjukdagpenning, om inte något annat följer av 1—3 mom.

Självrisktiden ersätts dock inte, om den försäkrade har rätt till dagpenning enligt lagen om ersättning till lantbruksföretagare för självrisktiden enligt sjukförsäkringslagen (118/1991).

11 kap.

Beloppet av dagpenningsförmånerna

2 §

Arbetsinkomst

I denna lag avses med arbetsinkomst som utgör grund för dagpenning

1) lön som fås i ett arbetsavtals- eller tjänsteförhållande,

2) den fastställda arbetsinkomst för respektive år som avses i lagen om pension för företagare och lagen om pension för lantbruksföretagare, och

3) lön som avses i 7 § 5 mom. i lagen om pension för arbetstagare och som vid arbete utomlands betraktas som grund för den arbetsförtjänst som skall räknas till pensionslönen samt för pensionsavgifterna (*försäkringslön*).

Om en försäkrad är befriad från försäkringsskyldigheten enligt lagen om pension för lantbruksföretagare eller lagen om pension för företagare eller enligt nämnda lagar inte är skyldig att teckna försäkring, beaktas som hans eller hennes arbetsinkomst förvärvsinkomstandelen enligt inkomstskattelagen (1535/1992) av näringsverksamhet, jordbruk och sammanslutning, löneinkomst av eget företag eller jordbruk, arbetsersättning i anslutning till företagsverksamhet, värdet av leveransarbete och förvärvsinkomst av renskötsel. Om en försäkrad som inte är skyldig att teckna en försäkring enligt nämnda lagar, frivilligt tecknar en sådan försäkring, beaktas dock som hans eller hennes arbetsinkomst den inkomst som avses i 1 mom. 2 punkten.

Som sådan lön som utgör grund för dagpenning enligt 1 mom. 1 punkten betraktas i 13 § i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) avsedda skattepliktiga löner, arvoden och ersättningar, arvoden till idrottsutövare, kompletteringsdagpenning som betalas av en sådan sjukkasse som avses i lagen om försäkringskassor samt betjäningavgifter som fås på grundval av en anställning.

Som lön betraktas dock inte

1) en personalförmån som tillhandahållits av arbetsgivaren,

2) en ränteförmån för ett lån som erhållits på grundval av ett anställningsförhållande,

3) en förmån som innefattar rätten att på grundval av ett anställningsförhållande teckna aktier eller andelar i en sammanslutning till ett lägre pris än det gängse, om förmånen kan utnyttjas av en majoritet av de anställda,

4) en i 66 § i inkomstskattelagen avsedd förmån som uppkommer genom användning av en anställningsoption, eller en prestation som är baserad på ett anställningsförhållande

och som fastställs enligt förändringen av värdet på bolagets aktier,

5) en premie som ges i form av sådana aktier i arbetsgivarbolaget eller ett annat bolag som hör till samma koncern eller en liknande ekonomisk sammanslutning som arbetsgivarbolaget och som noteras på en fondbörs som övervakas av myndigheterna eller i form av en placeringsdeposition eller på annat motsvarande sätt, eller helt eller delvis i form av pengar i stället för aktier, förutsatt att värdet på en sådan förmån som fås i form av en premie beror på hur värdet av aktierna utvecklas under en period på minst ett år efter att premien utlovats,

6) lön för väntetid enligt 2 kap. 14 § 1 mom. i arbetsavtalslagen,

7) ersättning eller något annat skadestånd som betalas med anledning av att ett arbetsavtal eller ett tjänsteförhållande upphävts,

8) enstaka föreläsnings- eller föredragsarvoden som inte grundar sig på ett arbetsavtals- eller tjänsteförhållande,

9) i personalfondslagen (814/1989) avsedda vinstpremieandelar som har överförts till en personalfond eller lyfts kontant, eller en fondandel som har lyfts ur personalfonden, eller

10) poster som med stöd av bolagsstämmans beslut betalas till en anställd i form av vinstutdelning eller som kontant vinstpremie, förutsatt att den kontanta vinstpremien betalas till hela personalen och att syftet inte är att med hjälp av den ersätta det lönesystem som fastställts i ett kollektivavtal eller arbetsavtal, och att grunderna för beräkning av den kontanta vinstpremien överensstämmer med 2 § 2 mom. i personalfondslagen och att bolagets fria kapital är större än det sammanlagda beloppet av den kontanta vinstpremie och den utdelning som skall betalas till aktieägarna och vilka fastställs vid bolagsstämman.

I de situationer som avses i 4 mom. 10 punkten förutsätts dessutom att ett avtal som är bindande för arbetsgivaren inte har ingåtts beträffande betalningen av vinstpremie och att ägarna vid bolagsstämman efter räkenskapsperiodens utgång fattar ett bindande beslut om utbetalning av kontant vinstpremie och att vinstpremierna betalas därefter. En tilläggsförutsättning är att ärendet behandlas

i enlighet med lagen om samarbete inom företag (725/1978) eller på något annat motsvarande sätt.

Inkomster som beskattats enligt uppskattning enligt 27 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) på grund av att skattedeklaration inte har inlämnats, beaktas inte som arbetsinkomst.

Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om vad som hänförs till sådan arbetsinkomst som avses i denna paragraf.

13 kap.

Ersättningar som hänförs till företagshälsovård

2 §

Rätt för företagare och andra personer som utför eget arbete att få ersättning för företagshälsovård

I 3 § 1 mom. 6 punkten i lagen om företagshälsovård avsedda företagare och andra som utför eget arbete och som för sig har ordnat i 1 § avsedd företagshälsovård grundad på arbetsgivarens skyldigheter har rätt till ersättning för de nödvändiga och skäligena kostnader som föranleds av denna verksamhet.

Har en företagare utöver företagshälsovård enligt 1 mom. för sig ordnat sjukvård och annan hälsovård, har han eller hon rätt till ersättning för nödvändiga och skäligena kostnader som föranleds av denna verksamhet.

I fråga om ersättning för företagshälsovård samt sjukvård och annan hälsovård som företagare och andra som utför eget arbete ordnar för sig samt uppföljning av kostnaderna och verksamheten iaktas i tillämpliga delar vad som i denna lag bestäms om ersättning till arbetsgivare för företagshälsovård.

Om företagaren också är arbetsgivare och om han eller hon lägger fram kostnaderna enligt 1 och 2 mom. tillsammans med kostnaderna för sina arbetstagare, skall på företagaren tillämpas vad som i denna lag bestäms om ersättning till arbetsgivare för företagshälsovård.

5 §

Ersättning för kostnader för företagshälsovård

Av de kostnader enligt 1 § 1 mom. för ordnande av företagshälsovård som orsakas arbetsgivare, företagare och andra som utför eget arbete ersätts 60 procent och av kostnaderna enligt 1 § 2 mom. ersätts 50 procent.

Den ersättning som betalas till arbetsgivaren bestäms högst till ett kalkylerat maximibelopp per arbetstagare. Den ersättning som betalas till företagare och andra som utför eget arbete bestäms högst till det årliga kalkylerade maximibeloppet.

6 §

Fastställande av det kalkylerade maximibeloppet

Särskilda skäl som hänförs till arbetsplatsens storlek, inledande av företagshälsovårdsverksamheten, inrättande av en företagshälsovårdsstation eller ändring av företagshälsovårdens innehåll kan beaktas som faktorer som höjer ersättningens maximibelopp. Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om faktorer som har en höjande effekt på ersättningens maximibelopp.

18 kap.

Sjukförsäkringsfonden och försäkringspremier och försäkringsavgifter

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Ersättningar och förmåner enligt denna lag och enligt lagen om Folkpensionsanstaltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningförmåner (566/2005) finansieras på det sätt som bestäms i denna lag.

Med stöd av denna lag finansieras också de utgifter enligt sjukförsäkringslagen som hör till den grundskyddsandel som anges i lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare (1026/1981) samt 60 procent av Folkpensionsanstaltens verksamhetskostnader.

2 §

Finansieringen av sjukförsäkringen

De utgifter för ersättningar och förmåner enligt de lagar som nämns i 1 § vilka skall betalas av Folkpensionsanstalten ur sjukförsäkringsfonden samt de verksamhetskostnader för Folkpensionsanstalten som avses i 1 §, från vilka först dragits av intäkterna av sjukförsäkringsfondens egendom, finansieras med de medel som influtit av de försäkrades sjukförsäkringspremier och arbetsgivarnas sjukförsäkringsavgifter, statens betalningsandelar samt övriga intäkter som influtit till sjukförsäkringsfonden.

Finansieringen av sjukförsäkringen delas upp i finansieringen av sjukvårdsförsäkringen och finansieringen av arbetsinkomstförsäkringen.

Den del av Folkpensionsanstaltens verksamhetskostnader som avses i 1 § och om vars finansiering det inte bestäms någon annanstans i detta kapitel, finansieras av statens medel.

3 §

Sjukförsäkringsfondens minimibelopp

Sjukförsäkringsfondens finansieringstillgångar, minskade med främmande kapital och reserver, skall vid utgången av respektive år utgöra minst åtta procent av sjukförsäkringens årliga totalutgifter (*sjukförsäkringsfondens minimibelopp*).

4 §

Försäkringspremier och försäkringsavgifter

De försäkringspremier och försäkringsavgifter som fastställs med stöd av denna lag utgörs av den försäkrades sjukförsäkringspremie och arbetsgivares sjukförsäkringsavgift.

Den försäkrades sjukförsäkringspremie utgörs av sjukförsäkringens sjukvårdspremie och sjukförsäkringens dagpenningsspremie.

5 §

Den försäkrades betalningsskyldighet

Den som enligt denna lag är försäkrad i Finland är skyldig att betala den försäkrades sjukförsäkringspremie i enlighet med vad som bestäms i denna lag.

Den försäkrades sjukförsäkringspremie fastställs inte för en försäkrad som har avlidit under skatteåret.

6 §

Betalningsskyldigheten för pensionstagare som är bosatta utomlands

En pensionstagare som bor utomlands och som omfattas av Finlands ansvar för ersättande av sjukvårdskostnaderna med stöd av rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, nedan förordningen om social trygghet, skall betala sjukförsäkringens sjukvårdspremie också efter det att han eller hon inte längre är försäkrad i Finland enligt denna lag.

En pensionstagare som avses i 1 mom. är dock inte skyldig att betala sjukförsäkringens sjukvårdspremie på basis av sådan pensionsinkomst på vilken källskatt uppbärs i Finland till det belopp som bestäms i 7 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet (627/1978).

7 §

Arbetsgivares betalningsskyldighet

En arbetsgivare är skyldig att betala arbetsgivares sjukförsäkringsavgift i enlighet med vad som bestäms i lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963). Avgiften erläggs som en del av arbetsgivares socialskyddsavgift.

Utgifterna för sjukvårdsförsäkringen och finansieringen av den

8 §

Utgifterna för sjukvårdsförsäkringen

Utgifter för sjukvårdsförsäkringen som skall betalas ur sjukförsäkringsfonden är

1) ersättningar för vård och undersökningar, ersättningar för resekostnader och läkemedelsersättningar,

2) utgifter för rehabilitering enligt lagen om Folkpensionsanstaltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningförmåner,

3) ersättningar som med stöd av 13 kap. 11 § betalas till Studenternas hälsovårdsstiftelse,

4) sjukvårdskostnader som enligt 15 § i lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare anses ingå i grundskyddsandelen, samt

5) kostnader för sjukvård som en person som är försäkrad i Finland har fått utomlands, för vilkas ersättande Finland svarar enligt internationella fördrag eller förordningen om social trygghet, och kostnader för sjukvård som en person som försäkrats någon annanstans än i Finland har fått i Finland, vilkas ersättande man avstått från genom avtal staterna emellan.

Av de verksamhetskostnader för Folkpensionsanstalten som avses i 2 § utgör de verksamhetskostnader som Folkpensionsanstalten orsakas av verkställigheten av de förmåner och ersättningar som avses i 1 mom. 1—5 punkten utgifter som hänför sig till sjukvårdsförsäkringen.

Som utgifter för sjukvårdsförsäkringen beaktas dessutom den inverkan den årliga förändringen av de utgifter som avses i 1 mom. har på tryggandet av sjukförsäkringsfondens minimibelopp.

De utgifter som avses i 1 mom. 1 och 2 punkten minskas med de prestationer som retroaktivt betalats till sjukförsäkringsfonden.

9 §

De försäkrades finansieringsandel

Med intäkterna av sjukförsäkringens sjuk-

vårdspremie som tas ut hos de försäkrade finansieras 50 procent av det sammanlagda beloppet av de utgifter för sjukvårdsförsäkringen som avses i 8 § 1 mom. 1—4 punkten samt 2 och 3 mom.

10 §

Statens finansieringsandel

Av statens medel finansieras 50 procent av det sammanlagda beloppet av de utgifter för sjukvårdsförsäkringen som avses i 8 § 1 mom. 1—4 punkten samt 2 och 3 mom. Av statens medel finansieras också de sjukvårdskostnader som avses i 8 § 1 mom. 5 punkten till den del de inte kan täckas med kostnadsersättningar som erhållits från utlandet på grundval av sjukvårdsförmåner som beviljats i Finland.

Utgifterna för arbetsinkomstförsäkringen och finansieringen av den

11 §

Utgifterna för arbetsinkomstförsäkringen

Utgifter för arbetsinkomstförsäkringen som skall betalas ur sjukförsäkringsfonden är

1) dagpenningförmåner enligt denna lag och rehabiliteringspenning enligt lagen om Folkpensionsanstaltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningförmåner,

2) dagpenning som enligt 15 § i lagen om olycksfallsförsäkring för lantbruksföretagare anses ingå i grundskyddsandelen, samt

3) ersättningar enligt 13 kap. för kostnaderna för ordnande av företagshälsovård, med undantag för ersättningar som betalas till Studenternas hälsovårdsstiftelse, samt

4) ersättningar för semesterkostnader enligt 14 kap.

Av de verksamhetskostnader för Folkpensionsanstalten som avses i 2 § utgör de verksamhetskostnader som Folkpensionsanstalten orsakas av verkställigheten av de förmåner och ersättningar som avses i 1 mom. 1—4 punkten utgifter som hänför sig till arbetsinkomstförsäkringen.

Som utgifter för arbetsinkomstförsäkringen beaktas dessutom den inverkan den årliga

förändringen av de utgifter som avses i 1 mom. har på trygghandlet av sjukförsäkringsfondens minimibelopp.

De utgifter som avses i 1 mom. 1 punkten minskas med de prestationer som retroaktivt betalats till sjukförsäkringsfonden.

12 §

Arbetsgivarnas samt löntagarnas och företagarnas finansieringsandel

Med intäkterna av sjukförsäkringsavgiften som betalas av arbetsgivarna samt med intäkterna av sjukförsäkringsdagpenningsskatt som uppbärs på basis av löne- och arbetsinkomsten finansieras de utgifter för arbetsinkomstförsäkringen som avses i 11 § minskade med de utgifter som enligt 13 § skall finansieras med statens andel och företagares tilläggsfinansieringsandel.

När lagen träder i kraft finansieras 73 procent av de utgifter som avses i 1 mom. med arbetsgivares sjukförsäkringsavgift och 27 procent med sjukförsäkringsdagpenningsskatt.

13 §

Statens finansieringsandel och företagares tilläggsfinansieringsandel

Av statens medel finansieras de utgifter som orsakas av betalningen av sådan dagpenning eller rehabiliteringspenning enligt 11 § 1 mom. 1 punkten som uppgår högst till det minimibelopp som avses i 11 kap. 7 § eller, då det är fråga om sådan rehabiliteringspenning som avses i 35 § i lagen om Folkpensionsanstaltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningförmåner, högst till det minimibelopp som avses i den sistnämnda paragrafen. Av statens medel finansieras dock inte sådan sjukdagpenning eller rehabiliteringspenning som uppgår högst till minimibeloppet på grund av samordning enligt 12 kap. eller enligt 36 § 1 mom. eller 37 eller 39 § i lagen om Folkpensionsanstaltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningförmåner. Av statens medel finansieras dessutom de utgifter som orsakas av ersättning till företagare och andra som utför

eget arbete för sjukvård och annan hälsovård som avses i 13 kap. 2 § 2 mom.

Utgifter som orsakas av sjukdagpenning som betalas med stöd av 8 kap. 10 § finansieras med intäkterna av den premie som uppbärs på basis av arbetsinkomst som avses i lagen om pension för företagare (*företagares tilläggsfinansieringsandel*). Företagares tilläggsfinansieringsandel uppbärs utöver dagpenningsskatten hos försäkrade som har en gällande försäkring enligt lagen om pension för företagare.

Grunderna för den försäkrades sjukförsäkringspremie

14 §

Grunden för sjukförsäkrings sjukvårdspremie

Sjukförsäkrings sjukvårdspremie fastställs utifrån den försäkrades inkomst som beskattas vid kommunalbeskattningen, om inte något annat bestäms i denna lag.

Den arbetsinkomst som fastställts för respektive år och som avses i lagen om pension för företagare eller lagen om pension för lantbruksföretagare används som grund för sjukförsäkrings sjukvårdspremie för dem som är försäkrade med stöd av dessa lagar, till den del denna arbetsinkomst ersätter

1) en beskattningssammanslutnings eller näringsammanslutnings delägares eller dennes familjemedlems lön från sammanslutningen,

2) en familjemedlems eller en dödsbodelägers lön av företagsverksamhet eller jordbruk,

3) lön från ett aktiebolag eller något annat bolag i fråga om en sådan arbetstagare som inte anses stå i anställningsförhållande till bolaget i fråga,

4) arbetsersättning och bruksavgift från eget företag,

5) förvärvsinkomstandelen av näringsverksamhet eller jordbruk,

6) förvärvsinkomstandelen för en beskattningssammanslutnings eller näringsammanslutnings delägare,

7) förvärvsinkomst av renskötsel,

8) värdet av leveransarbete, samt

9) förvärvsinkomstandelen av dividend som en delägare fått från ett bolag samt förtäckt dividend i fråga om en sådan arbetstagare som inte anses stå i anställningsförhållande till bolaget i fråga.

När sjukförsäkringens sjukvårdspremie fastställs för en företagare eller en lantbruksföretagare iaktas i tillämpliga delar vad som bestäms om beräkning av den beskattningsbara inkomsten vid kommunalbeskattningen. När sjukvårdspremien fastställs avdras dock inte en försäkringspremie som betalats med stöd av lagen om pension för företagare eller lagen om pension för lantbruksföretagare.

15 §

Grunden för sjukförsäkringens dagpenningsspremie

Sjukförsäkringens dagpenningsspremie fastställs utifrån den försäkrades skattepliktiga löneinkomst och arbetsinkomst, om inte något annat bestäms i denna lag.

Den lön som avses i 11 kap. 2 § 3—5 mom. är sådan löneinkomst som utgör grund för sjukförsäkringens dagpenningsspremie.

Den arbetsinkomst som fastställts för respektive år och som avses i lagen om pension för företagare eller lagen om pension för lantbruksföretagare används som grund för sjukförsäkringens dagpenningsspremie för dem som är försäkrade med stöd av dessa lagar, till den del denna arbetsinkomst ersätter

1) en beskattningssammanslutnings eller näringsammanslutnings delägars eller dennes familjemedlems lön från sammanslutningen,

2) en familjemedlems eller en dödsbodelägars lön av företagsverksamhet eller jordbruk,

3) lön från ett aktiebolag eller något annat bolag i fråga om en sådan arbetstagare som inte anses stå i anställningsförhållande till bolaget i fråga,

4) arbetsersättning från eget företag,

5) förvärvsinkomstandelen av näringsverksamhet eller jordbruk,

6) förvärvsinkomstandelen för en beskattningssammanslutnings eller näringsammanslutnings delägare,

7) förvärvsinkomst av renskötsel, samt

8) värdet av leveransarbete.

Om den försäkrade är befriad från försäkringsskyldighet enligt lagen om pension för företagare eller lagen om pension för lantbruksföretagare eller om den försäkrade inte enligt nämnda lagar är skyldig att teckna försäkring, fastställs sjukförsäkringens dagpenningsspremie för honom eller henne utifrån den arbetsinkomst som avses i 3 mom. 1—8 punkten och den löneinkomst som inte ingår i denna arbetsinkomst.

16 §

Löneinkomst som begränsat skattskyldiga fått i Finland som grund för premien

Om en försäkrad arbetar i Finland som begränsat skattskyldig, används som grund för fastställande och betalning av sjukförsäkringens sjukvårdspremie och dagpenningsspremie i fråga om löneinkomsten den lön som avses i 4 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet och i fråga om den personliga ersättningen för en artist eller idrottsutövare den personliga ersättning som avses i 3 § i nämnda lag.

17 §

Utlandsarbetsinkomst som grund för premien

Den del av utlandsarbetsinkomst enligt 77 § i inkomstskattelagen som betalas i form av pengar skall beaktas då det sammanlagda beloppet av den inkomst som läggs till grund för sjukförsäkringens sjukvårdspremie och dagpenningsspremie fastställs. Till den del av utlandsarbetsinkomsten som betalas i form av pengar hänförs inte sådana ersättningar som arbetsgivaren betalar för utgifter för arbetet till den del dessa ersättningar är skattefria enligt inkomstskattelagen eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Om den som får utlandsarbetsinkomst är en sådan företagare som avses i 15 § 3 mom., fastställs hans eller hennes sjukvårdspremie och dagpenningsspremie dock i enlighet med 14 § 2 mom. och 15 § 3 mom.

18 §

Försäkringslönen som grund för premien

Om en försäkrad arbetar som utsänd arbetstagare eller annars utomlands och får skattefri utlandsarbetsinkomst enligt 77 § i inkomstskattelagen, används som grund för fastställande och betalning av sjukförsäkringens sjukvårdspremie och dagpenningsspremie, i stället för utlandsarbetsinkomsten, den försäkringslön som avses i 7 § 5 mom. i lagen om pension för arbetstagare, förutsatt att den försäkrades pensionsskydd har ordnats antingen obligatoriskt eller frivilligt i enlighet med lagen om pension för arbetstagare, lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (134/1962) eller lagen om pension för konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare (662/1985).

Försäkringslönen skall i stället för den löneinkomst som förvärvats utomlands också användas som grund för fastställande och betalning av sjukförsäkringens sjukvårdspremie och dagpenningsspremie för en begränsat skattskyldig som arbetar utomlands, om den försäkrades pensionsskydd har ordnats antingen obligatoriskt eller frivilligt i enlighet med någon av de pensionslagar som nämns i 1 mom.

19 §

Pension som betalas till utlandet som grund för premien

Om en pensionstagare som bor utomlands är begränsat skattskyldig, används som grund för fastställande och betalning av sjukförsäkringens sjukvårdspremie i fråga om pensionsinkomsten den pension som betalas från Finland till utlandet och från vilken gjorts i inkomstskattelagen avsedda avdrag vid kommunalbeskattningen.

Försäkringspremiernas och försäkringsavgifternas belopp och justeringen av dem

20 §

Sjukförsäkringens sjukvårdspremie

Sjukförsäkringens sjukvårdspremie utgör

vid lagens ikraftträdande 1,33 procent av den förvärvsinkomst som beskattas vid kommunalbeskattningen och av de andra grunder för sjukvårdspremien som avses i 14 och 16—19 §.

Om en försäkrad får annan än i 15—18 § avsedd förvärvsinkomst, uppbärs hos honom eller henne, utöver vad som bestäms i 1 mom. och i 23 §, som sjukförsäkringens sjukvårdspremie 0,17 procent av denna inkomst.

Den premie som avses i 2 mom. räknas på basis av skillnaden mellan grunden för sjukvårdspremien och grunden för dagpenningsspremien. Om grunden för dagpenningsspremien är större än grunden för sjukvårdspremien, uppbärs inte sådan premie som avses i 2 mom.

21 §

Sjukförsäkringens dagpenningsspremie

Sjukförsäkringens dagpenningsspremie utgör vid lagens ikraftträdande 0,77 procent av löneinkomsten, arbetsinkomsten och de andra grunder för dagpenningsspremien som avses i 15—18 §.

Utöver vad som bestäms i 1 mom. är företagares tilläggsfinansieringsandel vid lagens ikraftträdande 0,25 procent av arbetsinkomsten enligt en sådan gällande försäkring som avses i lagen om pension för företagare.

22 §

Arbetsgivares sjukförsäkringsavgift

Arbetsgivares sjukförsäkringsavgift utgör vid lagens ikraftträdande 2,06 procent av den lön som avses i lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift.

23 §

Justering av sjukförsäkringens sjukvårdspremie

Den premieprocentsats för sjukförsäkringens sjukvårdspremie som avses i 20 § 1 mom. justeras så att intäkterna av sjukvårdspremi-

erna och statens finansieringsandel täcker de utgifter för sjukvårdsförsäkringen som avses i 8 §. Premieprocentsatsen justeras med två decimalers noggrannhet. Vid justeringen av premien iakttas de finansieringsandelar som föreskrivs i 9 och 10 §.

I fråga om premieprocentsatsen för sjukförsäkringens sjukvårdspremie föreskrivs årligen genom lag.

24 §

Justering av sjukförsäkringens dagpenningsskatt och arbetsgivares sjukförsäkringsavgift

Premieprocentsatsen för sjukförsäkringens dagpenningsskatt och avgiftsprocentsatsen för arbetsgivares sjukförsäkringsavgift justeras så att intäkterna av premierna och avgifterna samt statens finansieringsandel täcker de utgifter för arbetsinkomstförsäkringen som avses i 11 §. Efter det första året beaktas ändringarna i utgifterna så att de ändringar som behöver göras i premierna och avgifterna efter att statens finansieringsandel dragits av fördelas jämnt mellan dagpenningsskatten och arbetsgivares sjukförsäkringsavgift. Premieprocentsatsen och avgiftsprocentsatsen justeras med två decimalers noggrannhet.

Genom förordning av statsrådet fastställs årligen före den 23 november det följande årets premieprocentsats för sjukförsäkringens dagpenningsskatt och avgiftsprocentsats för arbetsgivares sjukförsäkringsavgift.

25 §

Beaktande av överföring av medel inom sjukförsäkringsfonden

Om medel som uppburits för finansiering av arbetsinkomstförsäkringen under det innevarande året används för finansiering av utgifter för sjukvårdsförsäkringen eller tvärtom, beaktas de medel som överförs inom sjukförsäkringsfonden då försäkringspremierna och försäkringsavgifterna samt statens finansieringsandel fastställs för det följande året.

26 §

Beaktande av sjukförsäkringsfondens underskott och överskott

Om det vid fastställandet av försäkringspremierna och försäkringsavgifterna samt statens finansieringsandel för det följande året beräknas att sjukförsäkringsfondens finansieringstillgångar, minskade med främmande kapital och reserver, under det innevarande året kommer att underskrida åtta procent eller överskrida tio procent av de totala utgifterna för sjukförsäkringen, beaktas det beräknade underskottet eller överskottet då försäkringspremierna och försäkringsavgifterna samt statens finansieringsandel fastställs för det följande året.

27 §

Statens likviditetsbelopp

Utöver vad som någon annanstans i denna lag bestäms om statens andel av utgifterna för sjukförsäkringen, skall staten till Folkpensionsanstalten betala ett så stort belopp att sjukförsäkringsfondens likviditet alltid är tryggad (*likviditetsbelopp*). Likviditetsbeloppet skall återbäras till staten då det inte längre behövs för tryggnad av sjukförsäkringsfondens likviditet.

Det beräknade likviditetsbelopp som inte har återburits vid årets slut betraktas som en förskotts betalning på statens andel då statens finansieringsandel och försäkringspremierna och försäkringsavgifterna för det följande året fastställs.

Närmare bestämmelser om betalningen av likviditetsbeloppet utfärdas genom förordning av statsrådet.

28 §

Utredningar för justering av försäkringspremierna och försäkringsavgifterna samt statens andel

Folkpensionsanstalten skall varje år senast den 15 maj tillställa social- och hälsovårdsministeriet en uppskattning av utgifterna för

de ersättningar och förmåner som skall betalas ur sjukförsäkringsfonden samt av Folkpensionsanstaltens verksamhetskostnader under det följande året, en uppskattning av beloppet av de försäkringspremier och försäkringsavgifter samt av statens finansieringsandel som skall fastställas för det följande året samt en uppskattning av sjukförsäkringsfondens eventuella underskott eller överskott och av det likviditetsbelopp som inte återburits under det innevarande året. Beräkningarna skall justeras senast den 15 oktober och även annars, om grunderna för dem har förändrats väsentligt.

Bestämmelser om de närmare utredningar som behövs för justeringen av beloppet av försäkringspremierna och försäkringsavgifterna samt statens finansieringsandel kan utfärdas genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

Procedurbestämmelser och bestämmelser om ändringssökande

29 §

Tillämpning av lagen om förskottsuppbörd

Angående förskottsinnehållning av den försäkrades sjukförsäkringspremie gäller vad som bestäms i lagen om förskottsuppbörd.

Om sjukförsäkringspremien för en försäkrad som får skattefri utlandsarbetsinkomst enligt 77 § i inkomstskattelagen fastställs på basis av försäkringslönen, är den finska arbetsgivare som har sänt arbetstagaren utomlands och som betalar arbetstagarens lön skyldig att verkställa förskottsinnehållning för betalning av den försäkrades sjukförsäkringspremie.

30 §

Arbetsgivarens informationsplikt

Arbetsgivaren skall i samband med lönebetalningen informera löntagaren om beloppet av sjukförsäkringens dagpenningspremie som uppbärs i samband med förskottsinnehållningen.

31 §

Tillämpning av lagen om beskattningsförfarande

På den försäkrades sjukförsäkringspremie tillämpas de bestämmelser angående kommunalskatt i lagen om beskattningsförfarande som gäller skattelättnad, uppskov, rättelse och efterbeskattning samt beskattningsförfarandet i övrigt.

Angående sökande av ändring i fråga om den försäkrades sjukförsäkringspremie gäller vad som bestäms om detta i lagen om beskattningsförfarande. I nämnda lag bestäms också om Folkpensionsanstaltens och skatteombudets rätt att söka ändring i en försäkrads sjukförsäkringspremie.

32 §

Tillämpning av vissa lagar som gäller beskattningen

Angående uppbörd, indrivning och återbäring av den försäkrades sjukförsäkringspremie gäller vad som bestäms i lagen om skatteuppbörd (609/2005).

Om en begränsat skattskyldig försäkrads sjukförsäkringspremie fastställs på basis av försäkringslönen, är den finska arbetsgivare som har sänt arbetstagaren utomlands och som betalar arbetstagarens lön skyldig att uppbära den försäkrades sjukförsäkringspremie på det sätt som i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet bestäms om uppbörd av källskatt.

Om den försäkrades sjukförsäkringspremie inte på det sätt som avses i 2 mom. skall uppbäras hos en begränsat skattskyldig försäkrad som arbetar utomlands, fastställs sjukförsäkringspremien med iakttagande av det förfarande som avses i 3 kap. i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet. När premien fastställs görs dock inte de avdrag som avses i inkomstskattelagen.

Den som betalar ut lönen eller ersättningen är skyldig att uppbära sjukförsäkringspremien för en sådan begränsat skattskyldig försäkrad som avses i 16 § och som arbetar i Finland,

enligt vad som i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet bestäms om uppbörd av källskatt.

33 §

Indrivning av försäkringspremier och försäkringsavgifter i utsökningsväg

Premier och avgifter om vilka föreskrivs i denna lag och som inte har betalats, indrivs utan dom och utslag på det sätt som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961).

34 §

Redovisning av den försäkrades sjukförsäkringspremie och av källskatteandelen

Skatteförvaltningen redovisar de försäkrades sjukförsäkringspremier till Folkpensionsanstalten på det sätt som bestäms i lagen om skatteredovisning (532/1998). Skatteförvaltningen skall, i samband med redovisningen av försäkringspremierna i juni året efter att premierna och källskatten inlutit, till Folkpensionsanstalten redovisa de sjukförsäkringspremier som uppburits hos begränsat skattskyldiga liksom den andel av intäkterna av källskatten som motsvarar det sammanlagda beloppet av sjukförsäkringens sjukvårdspremier som med stöd av 6 § 2 mom. inte betalas.

Sjukförsäkringens sjukvårdspremier och dagpenningsskatter redovisas separat till sjukförsäkringsfonden.

35 §

Betalning av statens andel

Staten skall månatligen betala den andel som avses i 2, 10 och 13 § till Folkpensionsanstalten, på det sätt som närmare bestäms genom förordning av statsrådet.

36 §

Folkpensionsanstaltens tillsynsrätt

Folkpensionsanstalten har rätt att utöva tillsyn över fastställelse, debitering, uppbörd

och redovisning av den försäkrades sjukförsäkringspremie och arbetsgivares sjukförsäkringsavgift samt att i dessa avseenden granska beskattningshandlingarna.

19 kap.

Bestämmelser om erhållande och utlämnande av uppgifter

3 §

Uppgifter av skatteförvaltningen

För justering av premieprocentsatsen för sjukförsäkringens sjukvårdspremie har Folkpensionsanstalten och social- och hälsovårdsministeriet dessutom rätt att av skatteförvaltningen få behövliga statistiska uppgifter om grunden för sjukvårdspremien.

7 §

Uppgifter till skatteförvaltningen för uppbörden av sjukförsäkringspremier och sjukförsäkringsavgifter

Utan hinder av sekretessbestämmelserna och andra begränsningar i fråga om erhållande av uppgifter har

1) Folkpensionsanstalten rätt att för uppbörden av sjukförsäkringens sjukvårdspremie lämna pensionsanstalterna och skatteförvaltningen uppgifter om namn, personbeteckning samt andra identifieringsuppgifter i fråga om sådana pensionstagare som är bosatta utomlands och på vilka betalningsskyldigheten enligt 18 kap. 6 § tillämpas,

2) Folkpensionsanstalten, social- och hälsovårdsministeriet och Pensionsmyndigheten rätt att för uppbörden av den försäkrades sjukförsäkringspremie och arbetsgivares sjukförsäkringsavgift lämna skatteförvaltningen uppgifter om namn och personbeteckning i fråga om sådana personer som arbetar utomlands och till vilka Folkpensionsanstalten har meddelat ett beslut om tillämpning av lagstiftningen om den bosättningsbaserade sociala tryggheten i Finland eller till vilka social- och hälsovårdsministeriet eller Pen-

sionsskyddscentralen på basis av Europeiska gemenskapernas bestämmelser om social trygghet eller bestämmelserna i någon överenskommelse om social trygghet har meddelat ett beslut om tillämpning av den finska lagstiftningen om social trygghet,

3) pensionsanstalten och Pensionsskyddscentralen rätt att för uppbörden av den försäkrades sjukförsäkringspremie och arbetsgivares sjukförsäkringsavgift lämna skatteförvaltningen uppgifter om försäkringslönen.

20 kap.

Särskilda bestämmelser

6 §

Fördelning av beskattningskostnaderna

De kostnader skatteförvaltningen orsakas av skötseln av de uppgifter som avses i denna lag beaktas vid den fördelning av kostnaderna som avses i 11 § i lagen om skatteförvaltningen (1557/1995).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006. Bestämmelserna i 8 kap. 10 § träder dock i kraft den 1 april 2006 och tillämpas retro-

aktivt på arbetsförmåga som inträder den 1 januari 2006 eller därefter.

Denna lag tillämpas första gången på sjukförsäkringens sjukvårdspremie och dagpenningsspremie som betalas för år 2006. Förskottsinnehållningen verkställs dock på basis av den försäkrades sjukförsäkringspremie som gäller vid denna lags ikraftträdande tills förskottsinnehållningsgrunderna för år 2006 träder i kraft.

Denna lag tillämpas på arbetsgivares sjukförsäkringsavgift som erläggs på basis av löner som betalas den 1 januari 2006 och därefter.

Utan hinder av 11 kap. 2 § tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet på den arbetsinkomst som utgör grund för en dagpenningförmån, när arbetsförmågan eller rätten till förmånen inträder före den 1 januari 2008.

Denna lags 13 kap. 5 § 1 mom. tillämpas på en arbetsgivares räkenskapsperiod som börjar den 1 januari 2006 eller därefter och på en räkenskapsperiod som har börjat 2005 när mer än hälften av räkenskapsperioden infaller 2006. Om räkenskapsperioden har börjat 2005 och högst hälften infaller 2006 tillämpas de bestämmelser som gällde när denna lag trädde i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 22 december 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Tuula Haatainen*

Nr 1114

Lag**om ändring av lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift**

Given i Helsingfors den 22 december 2005

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs i lagen av den 4 juli 1963 om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963) 1 a och 2 a §, sådana de lyder, 1 a § i lag 578/1983 och 2 a § i lag 705/2003,

ändras 1, 2, 3, 4, 13 och 16 §, av dem 1 § sådan den lyder i lagarna 1119/1996 och 1226/2004 samt i nämnda lag 705/2003, 2 § sådan den lyder i lagarna 1207/2001, 1149/2003 och 773/2004, 3 § sådan den lyder i nämnda lag 1207/2001, 13 sådan den lyder i lag 485/1981 och i nämnda lag 1119/1996 samt 16 § sådan den lyder i lag 574/2000, och

fogas till lagen nya 13 a och 13 b §, som följer:

1 §

Arbetsgivares sjukförsäkringsavgift enligt sjukförsäkringslagen (1224/2004) och arbetsgivares folkpensionsavgift enligt folkpensionslagen (347/1956) betalas i form av arbetsgivares socialskyddsavgift i enlighet med vad som bestäms i denna lag.

Bestämmelser om avgiftsprocentsatsen för arbetsgivares socialskyddsavgift utfärdas årligen genom förordning av statsrådet. Den fastställs på grundval av summan av avgiftsprocentsatsen för arbetsgivares folkpensionsavgift och avgiftsprocentsatsen för arbetsgivares sjukförsäkringsavgift.

2 §

Med arbetsgivare avses i denna lag

1) arbetsgivare som avses i 14 § i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996),

2) Nordiska Investeringsbanken och Nordiska projektexportfonden,

3) den som enligt lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet (627/1978) och lagen om källskatt

för löntagare från utlandet (1551/1995) är skyldig att uppbära källskatt, samt

4) en finsk arbetsgivare som sänder en arbetstagare utomlands till ett utländskt moder-, dotter- eller systerföretag inom samma ekonomiska enhet eller till ett sådant utländskt företag där den finska arbetsgivaren har bestämmande inflytande.

Vad som i denna lag bestäms om arbetsgivare tillämpas också på en sjukkasse som avses i lagen om försäkringskassor (1164/1992) då den betalar kompletteringsdagpenning.

3 §

Arbetsgivaren är skyldig att betala arbetsgivares socialskyddsavgift om en arbetstagare enligt sjukförsäkringslagen är försäkrad i Finland.

Arbetsgivaren är dock inte skyldig att betala arbetsgivares socialskyddsavgift, om beloppet av de betalningar som en fysisk person eller ett dödsbo har gjort till samma mottagare och som inte hänför sig till närings-

eller annan förvärvsverksamhet som betalaren bedriver inte överstiger det maximibelopp för betalningen som bestäms genom förordning av statsrådet, eller om en enskild, tillfällig betalning inte överskrider det maximibelopp för betalning som bestäms genom förordning av statsrådet.

En sådan finsk arbetsgivare som avses i 2 § 1 mom. 4 punkten är skyldig att för den utländska arbetsgivarens räkning betala arbetsgivarens socialskyddsavgift.

Om en sådan ställföreträdande betalare som avses i 9 § 2 mom. i lagen om förskottsuppbörd betalar ett lönetillgodohavande, är arbetsgivaren skyldig att betala arbetsgivarens socialskyddsavgift.

4 §

Arbetsgivaren skall betala arbetsgivarens socialskyddsavgift på grundval av det sammanlagda beloppet av de löner som betalas till arbetstagarna.

Med lön avses i denna lag

1) skattepliktig lön enligt 11 kap. 2 § 3—5 mom. i sjukförsäkringslagen,

2) den del av utlandsarbetsinkomst enligt 77 § i inkomstskattelagen (1535/1992) som betalas i form av pengar,

3) lön enligt 4 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet och ersättning enligt 3 § i nämnda lag som grundar sig på en artists eller idrottsutövares personliga verksamhet,

4) lön enligt 10 § i lagen om källskatt för löntagare från utlandet, samt

5) lön enligt 2 § i lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken och Nordiska projektexportfonden (562/1976).

Om en försäkrad arbetar som utsänd arbetstagare eller annars utomlands och får skattefri utlandsarbetsinkomst enligt 77 § i inkomstskattelagen eller är begränsat skattskyldig, används som grund för arbetsgivarens socialskyddsavgift, i stället för den utlandsarbetsinkomst som avses i 2 mom. 2 punkten samt den lön och ersättning som avses i 2 mom. 3 punkten, den lön enligt 7 § 5 mom. i lagen om pension för arbetstagare (395/1961) som vid arbete utomlands betraktas som grund för den arbetsinkomst som skall räknas till pensionslönen samt för

pensionsavgifterna (*försäkringslön*), förutsatt att den försäkrades pensionsskydd har ordnats antingen obligatoriskt eller frivilligt i enlighet med lagen om pension för arbetstagare, lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (134/1962) eller lagen om pension för konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare (662/1985).

13 §

En arbetsgivare har rätt att från skatteverket få tillbaka en socialskyddsavgift som har betalats utan grund eller till för högt belopp och en socialskyddsavgift som har betalats på grundval av semesterlön eller semesterersättning som avses i 14 kap. 1 § i sjukförsäkringslagen.

En arbetsgivare till vilken det betalats en dagpenningförmån med stöd av sjukförsäkringslagen eller dagpenning enligt en lagstadgad olycksfalls- eller trafikförsäkring eller pension med stöd av 19 c § 1 mom. i lagen om pension för arbetstagare, är berättigad att av skatteverket få tillbaka den socialskyddsavgift som arbetsgivaren har betalat på basis av lönen till den del socialskyddsavgiften motsvarar den dagpenning eller pension som betalats till arbetsgivaren.

En arbetsgivare som regelbundet betalar lön får dra av den överbetalda socialskyddsavgiften från en socialskyddsavgift som skall betalas senare. Avdraget skall göras senast under kalenderåret efter året då avgiften betalades. En arbetsgivare som betalar lön tillfälligt får göra motsvarande avdrag senare i samband med betalningen av en socialskyddsavgift för samma kalenderår.

En arbetsgivare som regelbundet betalar lön skall till skatteverket lämna in en deklaration över avdrag som avses i 3 mom. på det sätt som föreskrivs i 32 och 33 § i lagen om förskottsuppbörd. En arbetsgivare som betalar lön tillfälligt skall uppge avdragen i en bilaga till sin årsdeklaration.

13 a §

Arbetsgivarens socialskyddsavgift som har betalats utan grund eller till för högt belopp och som inte kan dras av på det sätt som avses i 13 § återbetalas på ansökan. Ansökan skall göras inom sex år räknat från utgången av det år då överbetalningen gjordes.

13 b §

Skatteverket skall rätta ett beslut som det har gett med stöd av 13 a §, om beslutet innehåller ett räknefel eller ett därmed jämförligt misstag eller om återbetalningen i övrigt konstateras helt eller delvis sakna grund.

Vid rättelse av beslut iakttas i tillämpliga delar det som föreskrivs i 40 och 42 § i lagen om förskottsuppbörd.

16 §

Genom förordning av statsrådet utfärdas

bestämmelser om hur stor del de socialskyddsavgifter som en arbetsgivare betalat skall anses utgöra arbetsgivares folkpensionsavgift och arbetsgivares sjukförsäkringsavgift.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

Denna lag tillämpas på arbetsgivares socialskyddsavgift som erläggs på basis av löner som betalas den 1 januari 2006 och därefter.

Lagens 13, 13 a och 13 b § tillämpas också på arbetsgivares socialskyddsavgifter som har betalats före lagens ikraftträdande.

Helsingfors den 22 december 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Tuula Haatainen*

Nr 1115

Lag**om ändring av inkomstskattelagen**

Given i Helsingfors den 22 december 2005

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i inkomstskattelagen av den 30 december 1992 (1535/1992) rubriken för 96 § samt 96 § 1 mom., 127 c § 1 mom., 127 e § 1 mom. och 133 §, sådana de lyder, rubriken för 96 § samt 96 § 1 mom. och 133 § i lag 772/2004, 127 c § 1 mom. i lag 995/2000 samt 127 e § 1 mom. i lag 409/2005, som följer:

96 §

Obligatoriska försäkringspremier

Den skattskyldige har rätt att från sin nettoförvärvsinkomst dra av arbetstagarens lagstadgade pensionspremie, arbetslöshetsförsäkringspremie och sjukförsäkringens dagpenningspremie samt de premier som han eller hon betalat för sin egen och sin makes obligatoriska pensionsförsäkring.

127 c §

Hur hushållsavdraget görs

Hushållsavdraget görs i första hand från inkomstskatten till staten. Avdraget görs från skatten på förvärvsinkomsten och skatten på kapitalinkomsten enligt förhållandet mellan dessa skattebelopp. Avdraget från skatten på förvärvsinkomsten görs sedan övriga avdrag gjorts och före underskottsgottgårelsen. Till den del avdraget överstiger beloppet av inkomstskatten till staten, görs avdraget från kommunalskatten, sjukförsäkringens sjukvårdspremie och kyrkoskatten enligt förhållandet mellan dessa skatter.

127 e §

Hur studielånsavdraget görs

Studielånsavdraget görs i första hand från inkomstskatten till staten. Avdraget görs från skatten på förvärvsinkomsten och skatten på kapitalinkomsten enligt förhållandet mellan dessa skattebelopp. Till den del avdraget överstiger beloppet av inkomstskatten till staten, görs avdraget från kommunalskatten, sjukförsäkringens sjukvårdspremie och kyrkoskatten enligt förhållandet mellan dessa skatter. Avdraget görs efter de övriga avdrag som görs från inkomstskatten samt efter de underskottsgottgårelser som avses i 131 och 131 a §.

133 §

Avdrag av underskottsgottgårelse från den skattskyldiges olika skatter

Den del av underskottsgottgårelsen som inte har dragits av enligt 132 § enbart från statsskatten skall dras av från den skattskyldiges inkomstskatt till staten och från kommunalskatten, från sjukförsäkringens sjukvårdspremie och från kyrkoskatten. Gottgå-

relsen skall i så fall efter att avdrag enligt 132 § har gjorts fördelas mellan respektive skatter i förhållande till dessas belopp.

Till den del särskild underskottsgottgörelse överskrider beloppet av den inkomstskatt som skall betalas på förvärsinkomsten avdras den särskilda underskottsgottgörelsen från kommunalskatten, från sjukförsäkringens sjuk-

vårdspremie och från kyrkoskatten i förhållande till dessa skatters belopp, efter det att från dessa skatter har dragits av andra avdrag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.
Denna lag tillämpas första gången vid beskattningen för 2006.

Helsingfors den 22 december 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Tuula Haatainen*

Nr 1116

L a g

**om upphävande av lagen om storleken av den försäkrades sjukförsäkringspremie,
arbetsgivares sjukförsäkringsavgift och arbetsgivares folkpensionsavgift**

Given i Helsingfors den 22 december 2005

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs lagen av den 13 december 2001 om storleken av den försäkrades sjukförsäkringspremie, arbetsgivares sjukförsäkringsavgift och arbetsgivares folkpensionsavgift (1206/2001) jämte ändringar.

2 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

Helsingfors den 22 december 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Tuula Haatainen*

Nr 1117

L a g

om ändring av 14 § i lagen om företagshälsovård

Given i Helsingfors den 22 december 2005

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 14 § i lagen av den 21 december 2001 om företagshälsovård (1383/2001) ett nytt
2 mom. som följer:

14 §	kan för sig utöver de tjänster som avses i 12 §
<i>Övriga hälso- och sjukvårdstjänster</i>	ordna sjukvårdstjänster och andra hälsovårds- tjänster enligt 1 mom.

Företagare och andra som utför eget arbete

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

Helsingfors den 22 december 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Tuula Haatainen*

RP 68/2005
RP 129/2005
ShUB 22/2005
RSv 139/2005

Nr 1118

L a g

om ändring av 66 § i lagen om Folkpensionsanstaltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningförmåner

Given i Helsingfors den 22 december 2005

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 15 juli 2005 om Folkpensionsanstaltens rehabiliteringsförmåner och rehabiliteringspenningförmåner (566/2005) 66 § som följer:

66 §

Finansiering

utgifter som följer av denna lag finns i sjukförsäkringslagen.

Bestämmelser om finansieringen av de Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

Helsingfors den 22 december 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Tuula Haatainen*

Nr 1119

Lag

om ändring av 7 § i lagen om pension för arbetstagare

Given i Helsingfors den 22 december 2005

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare (395/1961) 7 § 1 mom. och 3 mom. 4 punkten, sådana de lyder i lag 885/2004, och fogas till 7 § 3 mom., sådant det lyder i nämnda lag 885/2004, en ny 4 a-punkt som följer:

7 §

Vid fastställandet av den arbetsinkomst som utgör grund för pensionen beaktas lön, resultatpremie eller något annat vederlag som har betalats eller avtalats att betalas som ersättning för arbete. Ett sådant vederlag anses som arbetsinkomst på grundval av vilken pension intjänas även då det betalas till arbetstagaren av ett konkursbo, av en sådan myndighet som enligt lönegarantilagen (866/1998) ansvarar för lönegarantin eller av någon annan betalare (*ställföreträdande betalare*) i stället för av arbetsgivaren.

Som sådant vederlag för arbete som avses i 1 mom. anses bland annat inte

4) en i 66 § i inkomstskattelagen (1535/1992) avsedd förmån som uppkommer genom användning av en anställningsoption, eller en prestation som är baserad på ett

anställningsförhållande och som fastställs enligt förändringen av värdet på bolagets aktier,

4 a) en premie som ges i form av sådana aktier i arbetsgivarbolaget eller ett annat bolag som hör till samma koncern eller en liknande ekonomisk sammanslutning som arbetsgivarbolaget och som noteras på en fondbörs som övervakas av myndigheterna eller i form av en placeringsdeposition eller på annat motsvarande sätt, eller helt eller delvis i form av pengar i stället för aktier, förutsatt att värdet på en sådan förmån som fås i form av en premie beror på hur värdet av aktierna utvecklas under en period på minst ett år efter att premien utlovats,

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006. Den tillämpas på premier som betalas till en arbetstagare efter ikraftträdandet.

Helsingfors den 22 december 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Tuula Haatainen*

RP 68/2005
RP 129/2005
ShUB 22/2005
RSv 139/2005

Nr 1120

Statsrådets förordning**om justering av de maximibelopp för plikt som avses i lagen om kollektivavtal**

Given i Helsingfors den 22 december 2005

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från arbetsministeriet, föreskrivs med stöd av 13 a § lagen den 7 juni 1946 om kollektivavtal (436/1946), sådant detta lagrum lyder i lag 864/2001:

1 §

De maximibelopp i 7 § 1 mom. lagen om kollektivavtal (436/1946) som föreskrivs för plikt är i motsvarighet till förändringen i penningvärdet 25 900 och 260 euro.

Maximibeloppet för plikt enligt 9 § 1 mom. lagen om kollektivavtal är i motsvarighet till förändringen i penningvärdet 25 900 euro.

2 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2006.

Genom denna förordning upphävs förordningen den 19 december 2002 om justering av de maximibelopp för plikt som avses i lagen om kollektivavtal (1177/2002).

Helsingfors den 22 december 2005

Arbetsminister *Tarja Filatov*

Konsultativ tjänsteman Jouni Lemola